ABONAMENTELE
IN TOATA ROMANIA
. . . . L. n. 47
. . . . " 24
. . . . " 12
IN STRAINATATE:
. . . . " 60
INSERŢIUNI ŞI RECLAME:
30 litere petit, pagina IV, 30 bani
. . a III, 80 bani, pe pag. II, 2 lei noi
Reclame 2 lei noi linia.
Un numĕr în capitală 10 bani.

TIMPUL

ESE IN TOATE ZILELE DE LUCRU.

Biuroul Redacţiei şi Administraţiei: Palatul „Dacia".

ANUNCIURI
Se priimesc în străinătate: La D-nii *Haasenstein & Vogler* in Vienna, Walfischgasse 10; *A. Oppelik* in Vienna, Stubenbastei 2; *Rudolf Mosse* in Vienna, Seilerstätte 2; *Philipp Löb* in Vienna, Eschenbachgasse 11; *L. Lang & Comp.* in Pesta, *Havas-Laffite & Comp.* in Paris, *C. Adam* 2, Carrefour de la Croix Rouge 2, Paris; *Orain & Comp.* Rue Drouot 2 Paris; *Eug. Micoud*, 139—140, Fleet Street London.
Scrisori nefrancate nu se primesc.
Articolele nepublicate se vor arde.
Un numĕr în Districte 15 bani.

...l de Bucuresci, 1 septemvrie.

...rale	94	93 3/4
...omeniale	99	98 3/4
...nciar rural	92	91 1/8
urban	85 1/2	—
...nicipal al Capit.	95 1/4	—
...nail	175	—
...cia	210	—
...mânia	77	—
...nicipal cu premii	—	—
...mână	63 1/2	—
...luni	99 50	—
...	24 97 1/2	—
...	—	—
...	122 1/2	—

Cursul de Viena, 13 septembre

Renta ungară în aur	85 65
Bonuri de tesaur ung, I emis.	112 40
" " II "	74 —
Imprumutul austr, în hârtie	60 75
" " argint	62 65
Renta austriacă în aur	71 60
Lose din 1860	111 50
Acţiunile băncei naţionale	7 98
" austr. de credit	236 20
" ungare	207 95
Argint	100 15
Ducatul	5 53
Napoleonul	9 31
100 mărci germane	57 35

Cursul de Berlin, 13 septembre

Acţiunile Căilor ferate române	32 45
Obligaţiunile române 6%	83 10
Priorităţile C. fer. rom. 8%	84 75
Imprumutul Oppenheim	102 —
Napoleonul	16 30
Viena, termen lung	— —
Paris " scurt	81 30

Calendarul dilei

Sâmbătă, 2 Septembre.
Patronul silei: Mart. Mamant.
Resăritul soarelui: 5 ore 37 min.
Apusul soarelui: 6 ore 14 min.
Fasele lunei: Lună nouă.

PLECAREA TRENURILOR

Bucuresci—Suceava

Bucuresci	8.15 n	10.— d	
Ploesci	9.50 n	12.00 d	
Brăila	1.53 n	5.45 d	7.15 d
Tecuciŭ	4.38 n		11.10 d
Roman	9.05 d		4.45 d
Suceava, sosire	12.03 d		9.55 n

Bucuresc—Verciorova

Bucuresci	7.40 d	10,40 d
Pitesti	10.13 d	3.— d
Slatina	12.31 d	6.30 n
Craiova	2.20 d	3.15 d
Vârciorova, sosire	6.— n	6.— n

Suceava—Bucuresci

Suceava	5.11 d	6.46 d	
Roman	8.45 d	12.30 d	
Tecuci	12.30 n	5.10 d	
Brăila	3.08 n	8.10 n	8.58 d
Ploesci	7.12 d		2.45 d
Bucuresci sosire	8.30 d		4.30 d

Verciorova—Bucuresci

Verciorova	11.25 d	6.— d
Craiova	3.— d	6.30 d
Slatina	4.45 d	9.30 d
Pitesti	7.03 d	1.08 d
Bucuresci, sosire	9.20 d	5.20 d

Bucuresci—Giurgiu

Bucuresci	9.15 d	6.05 n
Giurgiu, sosire	11.35 d	8.27 n

Giurgiu—Bucuresci

Giurgiu	7.26 d	4.55 d
Bucuresci, sosire	9.48 d	7.17 d

Galaţi—Barboşi

Galaţi	1.20 n	8.25 d	7.30 n
Barboşi, sosire	1.55 n	9.— d	8.05 n

Barboşi—Galaţi

Barboşi	2.55 n	6.25 n	7 — n
Galaţi, sosire	3.30 n	7. — n	8.25 n

DEPEŞI TELEGRAFICE
ALE „TIMPULUI"

(Agenţia Havas)

(12 septembre 4 ore seara.)

Londra, 12 septembre.

S'a telegrafiat dela Viena către „Daily-...":

La Constantinopol a isbucnit o conspi... în favoarea lui Murad. S'aŭ făcut o ... de arestări. Sultanul s'a închis în pa... săŭ.

Londra, 12 septembre.

... isbucnirea unei mine de cărbuni aŭ ... 290 mineri.

(13 Septembre, 9 ore dimineaţa.)

Paris, 12 septembre.

Gerantul ziarului «le Pays» a fost condamnat la 2,000 franci amendă; d. Rogat, redactorul acestui ziar, la trei luni inchisoare şi 2,000 franci amendă.

Viena, 12 septembre.

Se scrie lui «Fremdenblatt» că generalul ...vici va strămuta în 28 ale lunei, ...erul general dela Serajevo la Brod, ... comunicaţiile din Brod ar fi mai ... atât cu Viena cât şi cu toate cor... de armată.

Viena, 12 septembre.

Impĕratul a priimit pe d. Cogălniceanu.

Constantinopol, 13 septembre.

Cestia cheltuelelor intreţinerei prisonierilor s'a regulat. Prisonierii din Asia ... vor reda după cei din Europa.

Se zice că Poarta va trămite pentru im... ...cirea Albaniei pe Osman saŭ Derviş ...

... va grămădi la Cosovo 32 batalioane. ...rile din Albania anunţă nouĕ măce... ... în diferite puncte. 25 batalioane vor ... spre Iacova.

... format o comisie pentru a esami... ...oiectul creărei unui fond anual de ...000 lire, destinat la rĕscumpĕrarea ...elelor.

Viena, 12 septembre.

... telegrafiază din Belgrad către „Poll. ... cu data 11 septemvrie:

Serbia, la stăruinţele Rusiei, ar fi sus... ...at licenţiarea miliţielor. Rusia se zice ... promis d'a urma cu plata ajutoa... ... Serbia ar fi refuzat d'a evacua, ina... ... d'a se constitui oficial principatul ...ariei, ţinuturile ocupate de ea, şi cari ... face parte din Bulgaria.»

BUCURESTI
Vineri 1 (13) septembre

Nu ne pare bine, că suntem atraşi ... terenul teoriilor elementare ale ...ţii statului, căci discuţiuni asupra unor asemenea materii dovedesc ...td'auna nematuritatea politică a ...lor ce le pun pe tapet. Politiceşte ...mature e ori cine susţine adevĕrul ...solut al unor teorii aplicabile la ...aţa statului, căci acele teorii departe de a fi absolut adevĕrate, nu ...nt decât resultatul, cristalizaţiu..., formula matematică oare cum ...unei stări certe a societăţii, care ...are iarăşi e condiţionată prin o ...ulţime de factori economici, clima...ici, etnologici ş. a. m. d.

Precum haina se îndrepteazā după ...imă şi e în ţĕrile calde un obiect ... lux, supus unor schimbări foarte ...ntastice, pe când la nord devine un apĕrător foarte neschimbat contra frigului, adaptându-se agenţilor naturii, tot astfel legile şi instituţiile nu sunt decât espresia acelui instinct de conservaţiune al popoarelor, instinct în toate popoarele acelaşi şi totuşi manifestat în sute de forme deosebite, căci un popor, ca societate organizată prin natură contra agenţilor destructori ai naturii, are a se lupta ici cu arşiţa, dincolo cu apa mării, colo cu nefertilitatea pămĕntului, colo iar cu invaziuni repetate, şi avĕnd toate acelaşi scop, adecă conservarea existenţei proprie, popoarele se folosesc pentru ajungerea lui de cele mai deosebite mijloace.

Greutatea cu care viaţa organică se desface din moartea statornică a naturii ar organice, mulţimea de condiţiuni pe care o are cea d'ântâi şi lupta pentru câştigarea lor, confirmă teoria neuitatului fisiolog Bichat, despre caracterul negativ al vieţii fiind o luptă contra morţii ca ceva pozitiv şi statornic. Tot ce vedem viu pe pămĕnt incepĕnd de la cele de 'ntâiŭ formaţiuni organice cu condiţiuni puţine, până la organismul cel mai 'nalt cu o mulţime de condiţiuni de existenţă, omul, ne represintă miile de forme ale acestei negaţiuni. Ceea ce o fiinţă *nu* vrea e lesne de ştiut, ceea ce vrea *pozitiv* e fórte greŭ de hotărît. Tot ast-fel e, se înţelege, şi cu popoarele, căci natura e una şi aceeaşi pretutindenea şi de a pururea, cu toate formele ei atât de deosibite.

De aceea însă e clar, că nici un popor nu e destul de selbatic saŭ destul de civilizat, pentru a nu mai şti ce *nu* vrea. Deosebirile mari se nasc abia acolo, unde e vorba, ca în faţa negaţiunii făcute să se stabilească o voinţă pozitivă, bine formulată. Aci *quot capita tot sensus.*

E în ori-ce caz ciudat, ca un organ de publicitate care se numeşte liberal şi democrat ca *România-liberă* să denege Dobrogenilor până şi această formă infimă a instinctului lor de viaţă, a voinţei lor libere.

Trebue oare să-i aducem exemple pentru a dovedi că suveranitatea unei populaţiuni e pe calea *negaţiunii* tot dea-una sigură şi hotărîtă, şi nehotărîtă, numai pe calea *afirmaţiunii?*

Germania nu vrea slăbiciunea, nu vrea impărţirea în state mici, nu vrea influenţa franceză în politica ei din lăuntru. Această voinţă negativă, existând în popor de mai bine de o sută de ani s'a manifestat intr'un mod strălucit prin resboiul de la 1870. Ştiu însă Germanii cu aceeaşi siguranţă, ce vor? Nici un parlament nu e atât de împărţit în bucăţi şi nuanţe de bucăţi ale voinţei pozitive ca cel german.

Exemple mai apropiate de cercul nostru găsim în proximă vecinătate. Românii din Austro-Ungaria *nu* vor să fie absorbiţi de elemente străine. Ştiŭ ei însă cu atâta siguranţă ce vor? Pe terenul voinţei pozitive întâlnim activişti, pasivişti, deakişti etc.

Noi n'am voit a trece de rasă slavă. C'o uşurinţă foarte mare negaţiunea s'aŭ introdus în scriere, prin alungarea cirilelor, în limbă prin alungarea elementelor iex cale slavone. Ştim însă ce voim? Din contra, câţi oameni, atâtea ortografii—saŭ mai drept vorbind cacografii.

Ni se pare deci, că „România liberă" renegă cu desăvĕrşire principiile ei liberale şi democratice, când binevoieşte a 'mpărţi neamul omenesc în rase ce aŭ privilegiul de a-şi putea exprima voinţa, şi rase *sĕlbatece*, cari n'aŭ acest privilegiŭ. Fie-cine ştie mai bine, unde 'l doare, şi Tatărul din Dobrogea ştie mai bine de cât confraţii noştri, dacă vrea saŭ *nu* vrea unirea cu România.

Cât de puternică şi sigură e voinţa negativă se dovedeşte în mod foarte pipăit în Bosnia şi Erzegovina. Poporul musulman nu vrea unirea cu Austria şi îndată vedem cum cei mai vechi şi aristocratici begi mână în mână cu *Hagi Loio*, conducĕtorul fanatic al masselor ş. a. m. d. Exemplele se pot inmulţi în infinit, pentru a dovedi că ori-ce popor, sĕlbatec saŭ civilizat, e foarte sigur despre suveranitatea lui şi se crede în drept, cu deplin cuvĕnt, a o manifesta pe cale *negativă*.

Toate cele zise dovedesc însă, că admiţĕnd chiar, cum că populaţiunea e sălbatecă—ceea ce noi, protestând, nu admitem—totuşi ea este consultabilă şi cu siguranţă consultabilă.

Acum vom cerceta mai de aproape afirmarea sĕlbăticiunii populaţiei.

Populaţia Dobrogei consistă din români, bulgari, ruşi, tătari nogai, turci, (parte osmani, parte pomaci), cerchezi; germani din Basarabia şi ţinutul Odesei, greci, ţigani, armeni şi evrei (numai în oraşe).

Aceste populaţiuni foarte amestecate trăiaŭ sub regimul aşa numitului *patent de colonizaţiune* al Inaltei Porţi, una din legile cele mai *liberale* şi mai *democratice* nu numai a împĕrăţiei otomane, ci a Europei în genere.

Pămĕnturile se daŭ locuitorilor *gratis*. În cei de'ntâi şase ani ai posesiunii, locuitorii eraŭ liberi de ori-ce dare fonciară, ba chiar de darea numită a rescumpĕrării serviciului militar. După douĕ-zeci de ani colonişti devin proprietari definitivi ai pămĕnturilor ocupate. Trăind sub regimul unei absolute libertăţi a conştiinţei, puindu-li-se la dispoziţie pămĕnturi roditoare fără de nici o plată, neavĕnd a plăti de cât odată pe an darea pentru turme, Dobrogenii după a lor proprie mărturisire, aŭ avut sub guvernul Porţii traiul cel mai fericit cu putinţă. Daca aceasta n'ar fi fost astfel, n'ar fi emigrat moldoveni, ruşi, germani, tătari cu miile în acele ţinuturi. Iată dar sĕlbătăcia afirmată de R. L., redusă la o organizaţiune foarte liberală şi la o stare de lucruri fericită.

Românii (moldoveni 33,000 plus câte-va mii de ardeleni) cuprind şi oraşe şi sate. În Tulcea sunt 5,000 şi asemenea în numĕr mare sunt în Măcin (1000), Mahmudie, Isacce, (Vadul lui Isac). În frumosul sat *Grecii* sunt 400—500, apoi aproape neamestecaţi sunt în marile sate *Niculiţel*, *Topală şi Rasova*. Aproape neamestecaţi mai sunt în satele: Saranus, Caraibel, Sarighiol (Lacul galben) Agighiol (Lacul amar), Calica, Sabangi, Cătăluiu, Nălbant, Căşla, Samova, Părchiş, Răchel, Lungaviţa; la munte în Ţufirca şi Ialţa; în faţa Galaţilor în Văcăreni, Garbina şi Jijila; spre sud de Macin în Turcoaea, Satu noŭ şi Peceneaga. Amestecaţi cu Mocanii sunt moldovenii în marele sat Doienii, la Fântâna berbecelui (Kolunbunor), la Igrumat, Cemşiler, Araklar ş. a. m. d. Imprejurul Rasovei sunt curat româneşti Cocârlenii şi Satul-român (Oblakioi.) Apoi se întind departe în ţară amestecaţi mai mult saŭ mai puţin cu Tătarii şi Bulgarii.

In fine ardelenii (mocani) intru cât sunt aşezaţi şi nu umblă cu turmele, ocupă satele Văruş, Gârlice şi Groapa-Ciobanului. Pe lângă multe biserici şi o seamă de şcoli române aŭ douĕ mănăstiri: *Cucoşul* şi *Niculiţelul*.

Tatarii formează majoritatea relativă a populaţiunii din ţară. Parte sunt aşezaţi de mult, partea mai mare însă (60.000) aŭ fost isgoniţi din Rusia la 1856, şi aŭ ocupat în Dobrogea un teritoriŭ de vr'o patruzeci de mile pătrate. Ei se ocupă cu plugăria, creşterea de cai şi cămile şi sunt chirigii pentru mărfuri din lăuntrul ţĕrii spre ţĕrmul Mării-Negre.

Osmanii sunt în paşalâcul Tulcei abia vr'o 2500.

Cerchejii fuseseră aduşi în numĕr de 20,000; Germanii locuiesc în patru sate; la Malcociŭ vr'o 30 de familii catolice din Germania de sud, la Cataluiu 20 familii, la Ciucarova 30 familii amestecate cu Români Ruşi şi Tătari; la *Falkenhain* (Atmagie) 50 de familii cu biserică nouă şi preot din Prusia.

Grecii nu sunt plugari decât intr'un singur sat, Alibeikioi, cam 30 — 40 de familii. Cei lalţi sunt negustori, cârciumari, cafegii în oraşe şi prin sate.

Ruşii de toate cultele şi Bulgarii vor fi asemenea în numĕr de 22—23,000; Bulgarii se ocupă cu negoţul şi plugăria, Ruşii în mare parte cu pĕscuitul morunilor şi prepararea icrelor.

Şi o ţară, în care atâtea elemente trăiesc pacinic lângă o laltă, sub regimul unor legi mult mai liberale, decât cele din restul împĕrăţiei, o ţară unde n'aŭ fost conflicte sângeroase, nici revoluţii, unde populaţiunea e în parte foarte bogată, R. L. o numeşte o ţară selbatecă. Dobrogea e o ţară pustie şi nesănĕtoasă, însă e departe de a fi selbatecă. Pustie din cauza mlăştinelor, mocirlelor, din cauza frigurilor, cu un cuvĕnt o ţară unde omul e mai mult decât în alte locuri expus agenţilor destructori ai naturii. Dar acest om care locueşte acolo, nu e de loc selbatec.

„România Liberă" ştie regula: *affirmanti obstat probatio*. Să probeze sĕlbătăcimea locuitorilor Dobrogiei; noi o negăm şi susţinem din noŭ, că populaţiunea este consultabilă, şi că trebue consultată.

De nu va voi să se unească cu noi, nu e de loc probabil, că va voi să se unească cu Rusia saŭ Bulgaria. Nu e îndoială, cum că formularea unor voinţe pozitive e cu mult mai grea şi mai şovăitoare, decât aceea a voinţei negative, însă nu credem, că nagaica ce domneşte în Bulgaria, impreunată cu fanatismul unei populaţiuni reinviate la existenţă proprie, să exercite o atragere tocmai mare asupra Dobrogenilor.

Părăsind terenul general al cestiunii, suntem siliţi a ne întoarce la discuţiile *pro domo*.

Puntul de vedere pe care ne-am pus în articolele noastre, neavĕnd a face numai cu interesele partidului conservator ci cu acelea ale tuturor românilor, era natural ca să nu pĕcătuim prin reticenţe pentru a ne cruţa pe noi, ci să spunem adevĕrul întreg. Dar când l'am spus şi cu ocazia, în care l'am spus, am fi avut dreptul de a aştepta, ca şi adversarii noştri, cari ne reproduc şirurile 1, să ni le reproducă *întregi* şi nu numai părţi cari le convin; 2, să nu facă deduceri pripite şi forţate, cari nici sunt cuprinse în şirurile noastre, nici ne-aŭ trecut prin gând. Nu a-

ceasta insă pare a fi linia de purtare a confraţilor noştri de la „România Liberă", cari cu o fericită grabă folosindu-se de pasage din articolul nostru, stabilesc indată, că „Timpul nu neagă ororile electorale comise de conservatori," drept care „România Liberă" se miră din nou, cum noi cari am nesocotit voinţa cetăţenilor din România, profesăm faţă cu Dobrogea principiul consimţimêntului poporaţiunilor, apoi ziarul liberal mai afirmă monstruositatea, că noi ne am fi manifestat preferinţa pentru reteveiu şi bătă.

Mai întâiŭ ce am avea de negat in privirea aşa numitelor ororĭ electorale? Cum că cutare ori cutare cetăţean liberal n'ar fi mâncat bătae de la cutare saŭ cutare cetăţean conservator? Nicĭ prin gând nu ne a trecut una ca aceasta. Oamenĭ din popor, şi unii şi alţii, deosebirea e numai că sub d. Brătianu conservatorii eraŭ trataţi cu reteveiul, pe când in urmă liberalii aŭ fost trataţi cu bâta. Am spus insă că tocmai existenţa unor asemenea mijloace electorale ne dovedeşte, că nu individualitatea şi voinţa cetăţenilor e ceea ce n'am respectat noi. Daca „România Liberă" ar fi binevoit a reproduce intreg articolul, ori cine ar fi vĕzut, că importaţiunea cu deridicata de legiuirĭ organice *străine* in mijlocul poporului românesc, a introdus o corupţiune, care nu poate fi atribuită intru nimic partidului conservator şi anume nu i se poate atribui ca faptă *pozitivă*. Vina partidului nu este alta, de cât că nu s'a opus cu toate puterile la introducerea inoiturelor, ci cedând fără improtivire, au contribuit fără de voie, prin *păcat de omisiune*, la starea deplorabilă de astăzi. Cat despre preferinţa ce am da-o reteveiului, aceasta e o aserţiune cu totul gratuită. Comitetele de salut public sunt culmea inmoralităţii, pe lângă carĭ bătă şi reteveiul sunt mijloace naive. Atâta am susţinut — nimic mai mult. Amândouĕ mijloacele insă sunt condamnabile. A deduce din zisele noastre preferenţa pentru vre unul din aceste mijloace este a imputa unui iurist că preferă furtul in locul tâlhăriei, dac'a stabilit că cel de 'ntâiŭ e o crimă mai mică de cât cea de-a doua.

DIN AFARĂ

Deputaţii radicalĭ din Paris in frunte cu Louis Blanc s'aŭ intrunit ea să esprime ministrului de interne, d. de Marcère, părerea lor de rĕŭ pentru arestările făcute la deschiderea congresului socialiştilor. Aceştĭ deputaţĭ aŭ declarat tot d'o dată ca prin aceştĭ paşĭ nu se alipesc nicĭ decum la doctrinele congresului.

Ministrul de interne a inmânat deputatului Eduard Lockroy o adresă a Prefectului poliţiei, din care se vede că afacerea socialiştilor arestaţĭ este in mâna judelui de instrucţie şi astfel această instanţă va hotărî soarta lor.

In opt ale lunei curente s'a numit printr'un decret vice-regesc noul minister egiptian. Nubar-paşa e ministru prezident, ministru de interne şi justiţie, englezul Rivers Wilson a primit portofoliul Financelor. Numirile aceste aŭ fost primite in Cairo cu vie mulţumire.

După cum ne spun ştirile din Teheran, Emirul Afganistanului, in urma morţii fiului celui mai mic, ar avea de gând să libereze pe fiul lui cel mai mare, arestat ca rebel, şi să'l proclame iar de moştenitor. Se zice că aceasta se desface in urma mijlocirei Ţarului. Schimbarea sorţei lui Iacub Khan, cunoscut ca ruso-fil, ar fi de insemnătate pentru viitor.

O telegramă din Calcutta a ziarului „Times" dă alarmă despre amestecarea Ruşilor in afacerile Afganistanului, cerând ca Englitera să ia mĕsurĭ imediate de a'şĭ asigura patronatul aceleĭ ţĕrĭ vecine cu India. Se mai vorbeşte că Şir Ali a cerut ca Englejii să deşerte Beluchistanul, retrăgându-se peste Ind. Dacă această ştire s'ar adeveri, nu e greŭ a ghici cine a putut'o dicta.

Consideraţiunĭ asupra tratatului de Berlin articolii 43—51

(Urmare).

Aşa dar şi cestiunea *primireĭ* teritoriului de pe malul drept, dat României prin art. 46, precum şi determinaţiunile articolilor următorĭ 47—51 ale tratatului de la Berlin, nu staŭ in legătură cu cestiunea neatĕrnăriĭ României. După priimirea celor doĭ articole condiţionale 44 şi 45, România recunoscută neatĕrnată de de către Europa, stă formal faţă cu articolele următoare ca in faţa unui *pactum inter tertios*, carĭ pentru a deveni obligator aŭ nevoie de aprobarea liberă a Romănieĭ. Iar dacă clasificaţiunea articolelor nu trebue inţeleasă ast-fel, precum a conceput-o şi inţeles-o deja principele Milan, atuncĭ ea n'are nicĭ un inţeles. Pentru interpretarea principelui Milan, mai vorbeşte şi spusa citată deja a contelui Corti, care i denega tratatului de la San-Stefano obligativitatea pentru România, pentru că ea nu luase parte la incheierea acelui tratat. Nicĭ la tratatul de la Berlin n'a luat parte.

Conform cu constituţia principele Carol nu poate implini de sine nicĭ actul cedăriĭ, nicĭ actul luăriĭ in posesiune, fără aprobarea prealabilă a Camerelor. Pămêntul ce e a se ceda pe baza articolelor 43 şi 45 ale tratatului de la Berlin poate să se ia cu de-a sila; obiectul de compenzaţie nu i se poate impune cu de-a sila.

Până acuma nu s'a dat încă o hotărîre formală pentru executarea art. 45 şi 46.

Dacă România trebue a se conforma cu dispoziţia art. 45 şi va căta a se conforma şi cu dispoziţia art. 46 atuncĭ resultă următoarele proporţiĭ pentru teritoriul şi populaţiunea sa: Ea dă teritoriul de peste Prut de 150 de mile pătrate cu vr'o 135,000 de locuitorĭ şi primeşte Dobrogia de-a lungul mării Negre, inclusive Mangalia, insulele Deltei Dunărene şi insula Şearpelui cu 240 mile pătrate şi 175,000 de locuitorĭ. Posesiunea eĭ de până acuma se ridică dela 2,201 mile pătrate cu 5,073,000 locuitorĭ la 2,290 de mile pătrate cu 5,110,000 locuitorĭ. Cu acest sporiŭ de teritor şi populaţie pe carĭ România nu le-a dorit nicĭ o dată, voind din contra, precum se esprimă lordul Beaconsfield, ca drept recompensă pentru cooperarea la scopurile ruseştĭ, să păstreze numai ceea ce are — Rusia caută a infrumuseţa sila ce o face Romănieĭ, conştiinţei de drept a intregei Europe şi acelor preocupaţiunĭ de conştiinţă (préoccupations de conscience) a celorlalţĭ plenipotenţiarĭ din congres, declarate şi trecute la protocol.

Inainte de a trece dispoziţia aceasta a Rusieĭ, sub o formă invĕluită, in tratatul de'a San Stefano şi 'nainte de a deveni faptă aprobată de toată Europa prin tractatul dela Berlin, am cercetat mai de aproape natura acestui obiect de compensaţie, dovedind că deposedarea Romănieĭ de teritoriul de peste Prut e un rĕŭ mai mic, iar câştigarea de teritoriŭ pe malul drept al Dunăriĭ e din contra un rĕŭ mai mare.

Discompunerea raseĭ române prin elemente străine slave şi mohametane va produce frecărĭ, carĭ vor da Rusieĭ nu pretext bine-venit de a se amesteca in ceartă. Infectarea Romăniei cu stărĭ de lucrurĭ, din care va resulta neimpăciuire, intrebuinţarea resurselor şi stăriĭ naţionale economice pentru oprimarea uneĭ populaţiunĭ indĕrĕtnice şi rare pe un pămênt foarte neroditor, toate acestea trebue să reducă statul român şi să paraliseze germenul puteriĭ sale. Iată ce a voit Rusia şi pentru care a şi căpătat in Berlin aprobarea Europeĭ, de şi cu aversiune ascunsă.

Dar scump a cumpĕrat Rusia aprobarea Europei: cu pierdera a orice incredere in sfinţenia tratatelor, pe care le incheie, cu adânca părere de rĕŭ morală, esprimată in convenţia anglo rusă de la 30 maiŭ, precum şi cu pierderea respectului din partea Europei, adânc-atinse in sentimentul eĭ de justiţie. A cumpĕrat'o scump şi o plăteşte incă cu turburarea conştiinţelor şi cu nimicirea simţului de drept, semănat in mase, carĭ vĕzênd despreţul dreptuluĭ şi proclamarea din partea guvernuluĭ a puteriĭ in locul dreptuluĭ, să cred asemenea indreptăţite a uza de forţa brută in contra guvernuluĭ. In cedarea siluită a teritoriului basarabian e o bucată de barbarie, care stă in legătură morală cu imprejurările nu numai din Rusia, ci şi din alte părţĭ şi carĭ, nu credem, că vor putea fi pe deplin inlăturate nicĭ prin asprimea mĕsurilor poliţieneştĭ, nicĭ prin pedepse mai grele.

Art. 47 al tratatului in cestiune nu ne dă motive la nicĭ o observaţie: el dispune ca cestiunea participăriĭ la ape şi pescuitul in Dunăre să fie supusă hotăririi de arbitriĭ a comisieĭ Dunărene a Europeĭ, comisie in care şi România va fi reprezintată, precum vom vedea mai târziŭ.

In privirea art. 48, cu totul identic cu alinia a 2-a a art. 37, privitor la Serbia, conform căruia nu se pot percepe in România taxe de transit, reamintim cele spuse cu altă ocazie.

Art. 49 zice: „Des conventions pourrons être conclues par la Roumanie pour régler les priviléges et attributions des consuls en matière de protection dans la Principauté. Les droits acquis resteront en vigueure tant qu'ils n'auront pas été modifiés d'un commun accord entre la Principauté et les parties intéressées."

Daca comparăm stilizarea acestui articol cu alinea 3 art. 37, privitor la Serbia, aflăm că *immunités et priléges des sujets étrangers, ainsi que les droits de jurisdiction et de protection consulaire*, citate espres pentru Serbia, sunt eliminate pentru România, in cât pare că congresul n'a voit să accentueze in acelaş mod hotăritor existenţa mai departe a acestor drepturĭ in România, precum a voit s'o facă pentru Serbia. Cu această ocazie s'a mai pomenit in congres că România nu s'a ţinut pe deplin de determinaţiunile dreptului străinilor in Turcia. Am fi in drept a crede, că e in natura statelor neatĕrnate de a-şĭ regula relaţiile lor cu străinătatea după libera lor chibzuinţă. Dar când un stat cu totul creştin, după ce l'aŭ declarat neatĕrnat, totuşi e 'ncărcat cu ficţiunea, de a fi un stat islamitic, de unde se derivă apoi *droits acquis*, ce nu se pot schimba de cât cu invoirea reciprocă a amândoror părţilor, atuncĭ acel stat nu mai e neatărnat, ci — atĕrnat, precum fusese mai nainte, incărcat cu servitutea amestecului arbitrar a statelor străine in suveranitatea şi justiţia sa, iar declararea neatĕrnăriĭ e ca şi la Serbia — un cuvĕnt gol.

In art. 50 se zice: „Jusqu'à la conclusion d'un traité réglant les priviléges et attributios des Consuls entre la Turquie et la Roumanie, les sujets Roumains voyageant ou séjournant dans l'Empire Ottoman, et les sujets Ottomans voyageant ou séjournant en Roumanie jouiront des droits garantis aux sujets des autres Puissances."

Şi aci e o stilizare deosebită de analogul art. 40, privitor la Serbia.

In acest din urmă se zice numai: că supuşii amândoror părţilor *seront traités suivant les principes généraux du droit des gens*. Dar dreptul străinilor din Turcia nu se bazează pe *principes du droit des gens*, ci tocmai din contră pe escepţiunĭ de la acest drept. După art. 50, Poarta căştigă pentru supuşiĭ eĭ din România drepturile garantate supuşilor celorlalte puterĭ şi stipulate prin art 49; decĭ acelaş drept de jurisdicţiune, pe care l aŭ puterile străine pentru supuşiĭ lor din România; Poarta participă aşa dar la ficţiunea, că România ar fi rĕmas turcească, când pe de altă parte România căştigă asemenea dreptul de-a avea o jurisdicţiune consulară in Turcia. Aceasta e o reciprocitate, care nu mai există intre alt stat şi Turcia. In amestecul de drepturĭ, care caracterizează comunicaţiunea străinilor şi juridicţiunea consulară din România, se mai abilitează acum elementul justiţieĭ turceştĭ, pentru a mări incurcătura de de pân'acum.

Credem, că cu tot articolul 50 jurisdicţiunea consulară nu va mai ţinea mult in România. Prea stă in in contrazicere cu mintea sănătoasă, cu autonomia şi neatĕrnarea statului pentru-ca chiar un stat slab să n'o poată scutura cu uşurinţă.

Dacă azi România ar declara de abrogat dreptul jurisdicţiuneĭ consulare a statelor streine, de sigur că nicĭ unul din statele interesate nu l'ar susţinea cu armele in mână; ele ar fi bune-bucuroase să intre in tratative pentru incheiarea convenţiilor consulare, puse in perspectivă şi 'n acest inţeles, nu insă in acela al maţinereĭ drepturilor vechi, credem că trebue a se lua art. 49 şi 50.

Art. 51 zice: „En ce qui concerne les entreprises de travaux publics et autres de même nature, la Roumanie sera substituée pour tout le teritoire cédé aux obligation de la S. Porte." Acest articole in puntul de vedere al uneĭ contrazicerĭ interne in privirea caracterului juridic al cesiuniĭ teritoriului, pomenit la art 46.

Cesiunea s'a făcut, incontestabil, de Turcia către Rusia, decĭ teritoriul ar trebui să fie, ca toate teritoriile celelalte cedate Rusieĭ, liber de orĭ ce sarcină, ca şi cele trecute la Rusia prin drept de cucerire, conform principiului: *accessorium sequitur suum principale*. Congresul a admis insă aci o abatere, ale căreia urmărĭ nu se pot pevedea incă. Poarta de ex. amanetase oare carĭ venituri ale impĕrăţieĭ decĭ şi ale teritoriului cedat Rusieĭ, şi in urmă trecut Romănieĭ, pentru a garanta datoriile drumurilor de fier, decĭ rĕmâne intrebarea, dacă intre acele *entreprises de travaux publics* sunt cuprinse şi aceste *obligations* ale datoriilor pentru drumurile de fier.

Congresul a trebuit, se inţelege, să renunţe, de la mutarea in favorul creditorilor a uneĭ părţĭ proporţionale din datoriele statului turcesc asupra noueĭ achisiţiunĭ a Romănieĭ, precum a făcut-o aceasta pentru Bulgaria, Montenegro si Serbia, pentru că atuncĭ objectul s'ar fi complicat cu intrebarea, dacă şi Rusia nu trebue să ia asuprā-şĭ o parte a datorielor statuluĭ român, pentru teritoriele ce se ia de la România. Membriĭ francejĭ şi englejĭ ai congresuluĭ n'aŭ putut intinde reprezentarea intereselor creditorilor otomani şi asupra ţĕriĭ aceleia, unde acele interese sunt privite numai din punctul de vedere al unuĭ *triste agiotage*.

E caracteristică maniera de a vedea a congresuluĭ in privirea indatoririlor inherente teritorielor cedate, şi resultate din relaţiele lor de până acum, căci aceea manieră de a vedea se schimbă tot-dea-una, când e vorba de o cesiune către un stat mare, şi e alta când cesiunea se face către nn stat mic. Pentru teritoriul trecut de la România la Rusia, tratatul din Berlin nu are stipulaţiunĭ mărginitoare, pe când in Art. 51 el crede de necesare asemenea stipulaţiunĭ pentru teritoriele adaose Romănieĭ.

(Augsb. allg. Zeitung).

REVISTA ZIARELOR ROM

Sunt cestiunĭ carĭ, cu cât [illegible] cută mai mult, cu atât prod[illegible] mult. Ele hrănesc mintea ş[illegible] zesc conştiinţa, fiind-că, lăs[illegible] parte personalităţile şi parl[illegible] rădică pe culmea inaltă a p[illegible] lor, singurele capabile de a [illegible] in inimĭ de bună credinţă.

Cestiunĭ de atare caracte[illegible] şi acele ce s'aŭ resolvat pr[illegible] tatul de Berlin cu referenţă [illegible] noastră.

Le am desbătut in numero[illegible] durĭ prin coloanele ziarului [illegible] şi am avut fericirea a ne c[illegible] că vederile noastre nu eraŭ [illegible] ci impărtăşite de foarte mul[illegible] ţenĭ luminaţĭ şi independenţ[illegible]

Sunt insă persoane carĭ [illegible] aŭ pe deplin convicţiunea f[illegible] cu toată buna credinţă şi le[illegible] cu carĭ sunt dispuse a ani[illegible] desbate cestiunea.

Pentru această raţiune a[illegible] zut necesar a pune din noŭ [illegible] terea inaintea publicului, ş[illegible] piând faţă in faţă stipulaţiun[illegible] tatului de Berlin cu textele [illegible] a Constituţiunii, să cercetăr[illegible] Camerile ordinare pot să zic[illegible] un cuvĕnt in cestiunea Basa[illegible] Dobrogei şi Israeliţilor, saŭ [illegible] numai o Cameră cu *puteri c[illegible] ţionale*, venită conform art. 1[illegible] Constituţiune, ar fi singură in[illegible] şi competentă a şi rosti cuvĕnţ[illegible]

Să examinăm.

— Ce a hotărit tratatul d[illegible] lin privitor la noi?

— A hotărit 3 lucrurĭ; a) [illegible] trocedăm Basarabia, b) să a[illegible] Dobrogea şi c) să acordăm dr[illegible] politice evreilor.

In faţa acesteĭ hotăririĭ a E[illegible] avem 2 drumurĭ de urmat, s[illegible] primim, şi atuncĭ cată să o pun[illegible] legătură cu viaţa organisăriĭ n[illegible] interioare, saŭ să o respingem[illegible] tuncĭ să ne batem cu Europa int[illegible] Inainte insă de a urma o cal[illegible] alta, vine intrebarea de a s[illegible] cine este in drept de a 'şĭ da c[illegible] tul sĕŭ final in cestiunea trat[illegible] de Berlin? Sunt oare in drep[illegible] merile ordinare să ia verĭ-una [illegible] aceste hotărirĭ, saŭ numai o Ca[illegible] cu puterĭ constituţionale?

— După noĭ am susţinut şi [illegible] ţinem că numai o Cameră cu [illegible] constituţionale are legale compe[illegible] de a se rosti.

— De ce?

— Fiind că Camerele actua[illegible] toate Camerile ordinare, sunt p[illegible] al Constituţiuniĭ şi aŭ ca pun[illegible] plecare tocmai Constituţiunea [illegible] locuesc intr'ĕnsa, legiuiesc ţara [illegible] dĕnsa şi conform eĭ; dar nu p[illegible] dispune de dĕnsa, de Constituţiu[illegible] nicĭ a o repara, modifica saŭ indr[illegible] fie orĭ cum şi in orĭ ce sens.

Acum să vedem ce s'a intĕm[illegible] cu Constituţiunea, in nn mod f[illegible] fără voia şi consimţimêntul ţ[illegible] nicĭ a representanţilor eĭ.

— Ce s'a intĕmplat?

— Tratatul de Berlin a spart C[illegible] stituţiunea in 4 puncte şi a rupt [illegible] sus până jos 4 art. din ea.

— Cum?

— Iată cum:

— Ne-a luat Basarabia şi ne-a [illegible] Dobrogia, măcar că art. 2 din Con[illegible] tuţiune zice că *pămêntul Romănieĭ [illegible] inalienabil*, adică nu se poate instrăin[illegible] apoi prin acest fapt a mai rupt [illegible] 62 din constituţiune, care arată c[illegible] deputaţĭ să dea fie-ce judeţ, şi lu[illegible] du-ni-se 3 judeţe (Bolgrad, Ism[illegible] Cahul), ne-a luat şi 12 deputaţĭ, [illegible] dică a prefăcut art. 62 din cons[illegible] tuţiune; apoi a mai spart şi art. [illegible] care zice ca fie-care judeţ să dea [illegible] senatorĭ, iar Bolgradul, Cahul şi [illegible] mailul d'acum nu vor mai da n[illegible] unul, şi dar 6 senatorĭ din 76 v[illegible] fi mai puţin; in urmă a mai ru[illegible] cu totul art. 7, care spune că: „n[illegible] mai străinii de rit creştin pot d[illegible] bândi inpămêntenirea." Tratatul [illegible] Berlin a hotărît insă ca şi evre[illegible] de rit necreştin, să poată fi imp[illegible] mênteniţĭ.

In faţa acestora, intrebăm pe o[illegible] ce român cinstit să spună dacă tra[illegible] tatul de Berlin a spart saŭ nu i[illegible] mod fatal constituţiunea in ma[illegible]

ete? Şi dacă este spartă, in drept să o repareze şi la loc pe temeliele eĭ? că stăpânul cel adevĕrat, ul cel drept. Dar cine este saŭ proprietarul cel adevĕrept al constituţiuniĭ? porul român direct, acela a dat, zidit şi intocmit nea la 1866.

ĭ dar, chiriaşi, camerele să facă bunătate să se dea ăcĭ aci este rolul stăpâproprietaruluĭ cel adevĕrat, ul român direct. El numaĭ solut stăpân pe destina pe pămĕntul, pe dreptu poate să zică daŭ, saŭ nu esc, saŭ nu primesc traerlin. Orĭ-cine altul orĭ-ce rĭ-ce Cameră ordinară ar atingă aceste suverane e a poporuluĭ român, se ri Constituţiuniĭ şi blastentea posterităţiĭ.

le aceasta apoĭ, să ne pumoment in ipotesa că ile actuale ne ţiind nicĭ o nicĭ una din aceste raveni la 15 septemvrie, şi şi dreptul de a da soluţiune r din tratatul de Berlin, tea faceĭ Negreşit că orĭ primi, orĭ ĕl vor respinge, in priveşte pe noĭ.

că ĕl vor primi, atuncĭ tremodifice şi să inlocuească cu cuprinsul art. 2, 7, 62 Constituţiune, şi atuncĭ eze in Constituantă, saŭ is in Cameră cu puterĭ nale.

să facă aceasta? Să ne răsorĭ-se organ de publicitate şi Român cinstit şi de bună dacă se poate saŭ nu, şi ăne atuncĭ cu art. 129 din ţiune, care prescrie că: penorĭ-ce modificărĭ de Constituţiune eamă o expresă Cameră, cu constituţionale. Dar să adipotesa că camera actuală nu tratatul de Berlin, prin va respinge.

m atuncĭ pe orĭ-ce Român ce ţara să ne rĕspundă: poate gĕtul sĕŭ rĕspund rea morală ială, in faţa generaţiunilor vide consecinţele ce pot de de aci?

in fine — aci mintea ni se cupră — cine ne garantează dacă semenea cas nu ni se va face aĭ mare insultă de a ne ininul să respectăm Constinoastră: Grav, cumplit de cugetăm de o mie de orĭ! ne maĭ punem încă in o:

esupunem că Camerile aczelul lor de a evita cu orĭalegerile pentru o constialeaga la expedientul de din discuţiune tratatul din fără a avea aerul nicĭ de inge, se vor mărgini pur şi se lăsa la soarta faptelor te. Vor lăsa fără să zică nise lua Basarabia şi nu vor rogea.

prin insuşĭ acest fapt nu prele voinţa poporuluĭ? Ştiu este adevĕrata gândire a şi ce ar fi ea dispusă să facă re cestiune?

arcălca ele in picioare cel maĭ l maĭ inalt, cel maĭ sfânt mare drept al ţereĭ, de a dissingură şi direct de viito Nu i-ar insulta suveraniu care i-a rădicat şi nu 'l ar itorul?

odată dar repetăm: ste altă soluţiune de cât cona poporuluĭ român, expres aacestor cestiunĭ; orĭ-ce altă te rĕtăcire, rĕtăcirea cea maĭ ! rătăcire fără pildă in iser unuĭ popor.

«Vocea Covur.»

---

mandând cetitorilor noştri url discurs, pronunţat de d. r general al on. Curţi din cu ocasiunea deschidereĭ nojudiciar, pe care ĕl dăm a în întregul luĭ.

e ocupa de un subiect tot atât de delicat în doctrina pe cât de însemnat în practică şi după părerea noastră: dă o soluţiune completă.

D. Pretor arĕtă maĭ ântâiŭ cum în faţa dreptuluĭ ce şi-a însuşit societatea de a pedepsi pe aceea carĭ înfrâng regulele necesare pentru existenţa şi desvoltarea eĭ, se ridica dreptul individuluĭ pentru bunul traiŭ al căruia societatea însăşĭ este constituită căcĭ desvoltarea societăţiĭ nu este de cât mijlocul şi scopul este desvoltarea individuluĭ, şi cum din această ideă naşte obligaţiunea pentru societate de a nu pedepsi de cât atuncĭ când principiile de dreptate recunoscute şi interesul conservaţiĭ şi al desvoltăriĭ sale o cer şi numaĭ atât cât acele principiĭ şi aceste interese o ceru.

Pentru astăzĭ, subiectul nostru va fi studiul trecereĭ dreptuluĭ sociale peste fruntariele dreptuluĭ individuale. Causele şi efectele acesteĭ trecerĭ vor fi studiate pe acte, in unicul scop de a provoca ameliorare în instituţiunile noastre juridice.

La pluralitatea infracţiunilor urmărite, regula din art. 40 cod. penal aplică unitatea de pedeapsă. Nu se intĕmpină nicĭ un obstacol, când toate infracţiunile comise sunt introduse in aceea-şĭ urmărire. Dificultatea se ridică, când infracţiunĭ anteriorĭ condemnaţiunilor irevocabili se descoper ţi se urmăresc in urmă. Dificultatea creşte când la judecata acestor infracţiunĭ se ignoră condemnaţiunĭ irevocabilĭ. Ea devine insolubile, când există maĭ multe condemnaţiunĭ irevocabilĭ pronunciate de juridicţiunĭ diferite şi cu pedepse de natură, clase şi mĕsură diverse.

Legea nu prevede de cât concursul infracţiunilor. Nu prevede concursul condemnaţiunilor, şi nicĭ nu trebuia să'l prevadă. Când pedepseşte. Necumulul pedepselor este un principiŭ superiore, care, pentru aceasta, n'are necesitate de a fi scris. Art. 40 nu e de cât aplicarea acestuĭ principiŭ.

Nu e vorba aci de acel cumul care să pronunţă de judecată in virtutea diferitelor dispoziţiunĭ ale legeĭ, spre exemplu, când la o pedeapsă corporală să adaoge orĭ amendă, orĭ incapacitate, saŭ interdicţiune.

Asemenea nu e vorba aci, nicĭ de acele pedepse suplimentare, ce se aplică in oarecarĭ situaţiunĭ determinate, cum este intr'unul din cazurile prevĕzute de art. 44, şi cel din art. 195 cod. pen.

Este vorba pur şi simplu de concursul condemnaţiunilor, deciziunĭ saŭ sentiuţe.

Pentru inlesnirea studiuluĭ şi pentru legitimitatea concluziunilor ce avem să tragem, vom procede prin esemple.

I. George Dinu Turturică este condemnat la 1 an de zile inchisoare corecţională prin deciziunea Curţiĭ cu juraţĭ din distr. Vâlcea No. 15 anul 1870, şi prin aplicarea art. 310 şi 60 din cod. penal, pentru că s'a recunoscut culpabile că, in anul 1860 a luat banĭ şi obiecte cu circumstanţele agravante de efracţiune şi servire cu cheĭ mincinoase.

In urmă, tot acest Turturică maĭ este condemnat la 10 anĭ de reclusiune, prin deciziunea No. 38 anul 1870 a aceleia-şĭ Curţĭ, pentru o tâlhărie şi o tentativă de tâlhărie, cu circumstanţa bătăilor, relelor tratamente şi casnelor.

Infractorele n'a declarat inaintea instanţelor de urmărire şi judecată că a maĭ fost odată condemnat, şi acestea, se vede, n'aŭ avut nicĭ o cunoştinţă de condemnaţiunea luĭ anterioară.

II. Ion Radu, este condemnat la treĭ anĭ de zile inchisoare corecţională prin deciziunea Curţiĭ de Apel secţia I, No. 369 anul 1875, pentru că, in Ianuarie acel an, a furat banĭ prin spargere, şi a comis şi o tentativă de tâlhărie. I s'a aplicat art. 310, 318, 38 combinate cu 40 codu penal. (1).

Prin deciziunea No. 423 anul 1877 a secţ. II, s'a condemnat acelaşĭ Ion Radu, la inchisoare pe termen de un an, pentru că in Decembre 1874, adică inainte de comiterea faptuluĭ condemnat, a furat doĭ boĭ şi a voit să'ĭ vânză cu un bilet falş. I s'a aplicat art. 308, 132 şi 40 cod. penal.

(1) De când avem onoare de a fi procuror General, tentativele de crime ca şi crimele carĭ prin admisiunea uneĭ scuse, se pedepsesc cu inchisoare corecţională, precum şi toate incendiele, se trămit inaintea Curţiĭ cu Juraţĭ.

Aceste două esemple sunt luate spre a dovedi cum cumulul de condemnaţiunĭ se poate intâmpla la aceiaşĭ juridicţiune.

Esemple următoare vor dovedi cumulul şi diferinţa de pedepse prin acte emanate de la deosebite juridicţiunĭ.

III. Costache Herĕscu este condemnat la muncă silnică pe termen de 20 anĭ, prin decisiunea Curţiĭ juraţilor din Distr. Doljiŭ No. 39 an. 1877, pentru că in unire cu alţiĭ şi prin intrebuinţare de rănirĭ a comis două crime de tâlhărie.

Pe când era in recurs, care i s'a respins tocmaĭ la fevruarie 1878, Costache Herescu era şi in apel la Curte contra uneĭ sentinţe a tribunaluluĭ Doljiŭ, pentru faptul că, prin spargerea uneĭ cutiĭ, furase o sumă de banĭ. Prin decisiunea No. 750 an. 1877, s'a respins apelul ca nefundat, şi condemnaţiunea la un an de zile inchisoare, a remas irevocabilă.

Cestiunea necumulaţiuneĭ pedepselor nu s'a agitat inaintea Curţeĭ de apel cu această ocasiune, din causa diferinţeĭ de juridicţiune şi menţiune de această infracţiune nu s'a făcut in verdictul juraţilor, pentru că urmăririle eraŭ separate şi neajunse la termin.

IV. George Radu este condemnat la 7 anĭ de reclusiune prin decisiunea No. 2 an. 1876 a Curţiĭ Juraţilor din Doljiŭ pentru că in iuniŭ 1875 a comis un furt de niţte caĭ, precum şi că, prin bătăĭ şi rele tratamente, ajutat şi de complicĭ, a răpit banĭ şi obiecte.

Tot el, prin decisiunea No. 369 an. 1875 a Curţeĭ de apel secţ. I, este condamnat la 3 anĭ de inchisoare, intocmaĭ şi pentru aceleaşĭ fapte ca Ion Radu din esemplul II-lea, adecă pentru fapte anteriorĭ celor pentru care l'aŭ condamnat Juraţiĭ din Doljiŭ.

O particularitate agravează posiţiunea acestuĭ condemnat. Ducĕndu-se in casaţiune contra decisiuneĭ Juraţilor şi respingĕndu-i-se, decisiunea Curţeĭ de apel remăsese, in interval, irevocabile; aşa că atuncĭ când s'a emis mandatul in esecutarea decisiuneĭ Juraţilor, condemnatul s'a găsit incarcerat cu cel emis in esecutarea decisiuneĭ Curţiĭ de apel; şi capiĭ parchetuluĭ de pe atuncĭ aŭ dat ordine să nu se esecute decisiunea Juraţilor, decât dupe espirarea termenuluĭ de 3 anĭ. Prin efectul aceşteĭ mĕsurĭ, George Radu va face 10 anĭ de espiaţiune.

In câte patru esemplele, dreptul sociale, limitat de dreptul individuale, reclama o singură şi unică pedeapsă corporală. Principiul necumululuĭ nu-şĭ găseşte fundamentul numaĭ in justiţia morală, ci este maĭ mult inspirat de justiţia socială, de raţiune şi echitate, carĭ nu pot cere a se trece peste limitele penalităţiĭ ce a avut in vedere infractorele la comiterea faptuluĭ. Alegĕnd rĕul, el 'şĭ-a prevĕzut pedeapsa. Când delicuentul a comis o infrângere la legile penale pentru care n'a fost judecat, saŭ cel puţin urmărit, ele se poate crede scăpat, şi beneficiul saŭ satisfacţiunea trasă din faptul sĕŭ, formează pentru el o primă de incurajare la alte fapte rele viitoare. Când n'a fost judecat saŭ n'a fost urmărit in cel de al doilea fapt, speranţa luĭ se intăreşte şi curajul creşte. Iată pentru ce art 40 face delicuentuluĭ un compt general penal şi 'ĭ aplică pedeapsa cea maĭ grea saŭ maximum. Violatorele legeĭ 'şĭ-a găsit legitimitatea faptelor sale rele, in neurmărirea lor. Societatea are să impute numaĭ organelor sale, că din neglijenţa lor a scăpat delicuentul. Când, pre de altă parte, delicuentul, după o primă condamnare irevocabilă, se află in condiţiunĭ de-aşĭ vedea pedeapsa agravată prin aplicarea principielor recidiveĭ, el are tot interesul de a ascunde prima condemnaţiune. Dacă autoritatea de urmărire saŭ de judecată nu descopere in trecutul luĭ nicĭ o condemnaţiune irevocale, infractorele n'are de cât să se mândrească de slăbiciunea organelor sociale, cărora le-a scăpat descoperirea. Aceste argumente de raţiune socială şi de drept individuale condemnă cumululĭ pedepselor, in toate casurile, chiar şi atuncĭ când infractorul ar fi recidivist.

In toate aceste condamnărĭ cumulative, cuestiunea care se pune este aceasta: cum esecută Ministeriŭ public multiplele condemnaţiunĭ ce apasă pre infractorĭ cu pedepse diferite? Când prin art. 398 din procedura penală se impune ministeruluĭ public obligaţiunea dea esecuta in termen de 24 ore condemnaţiunile ajunse la irevocabilitate, cum se vor esecuta, in două penitenciare diferite, două condemnaţiunĭ asupra uneĭ şi aceleiaşĭ persoane?

Directoriĭ penitenciarelor esecută mandatele unul după altul. Dar usul aci este abuz. Când legea a găsit de cuviinţă ca condemnaţiunile să se esecute una după alta, in cazurile excepţionale in carĭ sunt permite, ea a prevĕzut'o, cum a făcut in art. 44 şi 195 codu penal.

In lipsa uneĭ organizărĭ de juridicţiune cu menirea de a se pronunţa asupra cumuluĭ condemnaţiunilor, reclamaţiunile la Parchet devin numeroase. Aci se ridică încă insolubila cestiune: ce autoritate pronunţă asupra cumuluĭ? Art. 40 c. p. nu respunde la aceasta cestiune. El presupune că cel tradus inaintea justiţieĭ este urmărit pentru maĭ multe fapte, cărora aplică o unică pedeapsă. Dispoziţiunile următoare relative la agravaţiune in caz de recidivă, încă presupun o situaţiune clară şi determinată, trasă din irevocabilitatea uneĭ condemnaţiunĭ; aşa că atât regula relativă la cumulul delictelor, cât şi regulele recidiveĭ, tind a reduce toate infracţiunile la legea penale la o unică condemnaţiune.

In van condamnaţiĭ invoacă ecuitatea şi raţiunea art. 40. EĭI sunt respinşĭ de la parchet, pentru motivul puternic al respectuluĭ lucruluĭ judecat, şi pentru că acest articol nu coprinde o regulă de executare.

De aci nasce încă o situaţiune grea. Când instanţa de judecată, la care se adresează art. 40. nu este pusă in mĕsură de a cunoaşte tot comptul penal al delicuentuluĭ ca să-ĭ facă suma: când nu cunoaşte toate urmărilе la carĭ poate fi supus el in diferite timpurĭ şi locurĭ, chiar regula cumululuĭ delictelor remâne afară din aplicaţiune, şi ast-fel, avem atâtea condemnaţiunĭ câte infracţiunĭ vor fi fost urmărite: resultat, contrariŭ dreptuluĭ individuluĭ. Maĭ mult încă, chiar regulele recidiveĭ vor sta afară: resultat, contrariŭ dreptuluĭ sociale, care reclamă o maĭ grea pedeapsă pentru perversul deliquent. Proba o face exemplul următor:

V. Ioan I. Crăciun este urmărit şi condemnat de Tribunalul Gorjiŭ la treĭ anĭ şi jumĕtate inchisoare, pentru că, servindu-se cu cheĭ mincinoase, a spart o pivniţă şi a furat vin, precum şi pentru că a furat o eapă in altă ocaziune. Curtea secţ. II. prin decisiunea No. 877 an. 1876 aplicând art. 308 şi 310 combinate cu 40 şi 60, i reduce pedeapsa la 6 lunĭ de inchisoare.

Tot el este urmărit şi condamnat de acelaş Tribunal la 6 lunĭ inchisoare, pentru că a comis adulteriŭ cu o cumnată a sa, şi Curtea secţ. I prin decisiunea N. 65 an. 1877 i respinge apelul, remâind bine condemnat la acele 6 lunĭ.

Acelaş Ioan I. Crăciun maĭ este urmărit, la acelaşĭ Tribunal, pentru treĭ furturĭ de boĭ şi de caĭ şi condemnat la doĭ anĭ de inchisoare. Curtea secţ. II prin decisiunea No. 524 an. 1877, reduce pedeapsa pentru aceste treĭ delicte la alte şease lunĭ.

Prin efectul acestor urmărirĭ şi condemnărĭ separate, Ion I. Crăciun se găseşte condemnat de treĭ, orĭ, şi pentru un compt de 6 infracţiunĭ penale, la un an şi jumĕtate inchisoare corecţională. Mandatele de arestare se execută unul după altul. Agravaţiunea pentru recidivă nu este pronunciată nicĭ prin a 3-a dicisiune, cu toate că delicuentul era condemnat prin cele alte doă anterioare la un an de inchisoare. Nicĭ s'a făcut vorba despre dânsa atât la Tribunal cât şi la Curte.

In starea in care ne găsim astăzĭ, această slăbiciune a penalităţiĭ este inevitabilr, precât timp constatarea recidiveĭ este numaĭ efectul intâmplăreĭ şi al aceluĭ infidel consiliar, al memorieĭ, şi cum am zis dilicuentele are tot interesul de a tăcea asupra condemnaţiunilor anterioare.

Dar aceeaşĭ raţiune care vine in favoarea delicuentuluĭ pentru aplicarea uneĭ singure pedepse la toate infracţiunele urmărite, şi raţiunea care vine in favoarea societăţiĭ pentru agravarea pedepseĭ la starea de recidivă, nu maĭ esistă şi pentru aplicarea uneĭ pedepse maĭ uşure la delicte comise inaintea uneĭ grele condemnaţiunĭ şi neurmărite saŭ nejudecate de cât in timpul esecutăriĭ pedepseĭ. Argumentul interesuluĭ social, care a motivat dispoşiţiunea art. 402 din procedura penală, aplicaţiune intr'un caz a art. 40,—nu are nicĭ un loc aci. Din contra absorbţiunea pedepseĭ celeĭ maĭ uşoare, este impusă de art. 44 cod. pen. Cu toate acestea, anomalia se poate produce, şi cel maĭ insemnat din cazurile aflate la parchet, in acest sens, este următorul:

VI. Constantin Moacă este condemnat prin decisiunea curţiĭ juraţilor de Mehedinţĭ, No. 61, an. 1876 la recluziune pe termen de 10 anĭ, pentru că, in luna Martie acel an, a comis un furt de vite după câmp, şi treĭ tâlharirĭ, fie-care cu câte doă circumstanţe agravante.

Inainte de această condemnare, Constantin Moacă fusese urmărit pentru alte cincĭ fapte comise in anul 1875: a) că, prin intrebuinţare de violenţă in contra custozilor, a scăpat din penitenciarul Bucovĕţu, unde se afla arestat; b) că, după scăpare, a comis treĭ furturĭ, din carĭ unul cu efracţiune; c) că, a rănit cu cuţitul pe un consilier din Vĕrciorova, când la prins. Tribunalul de Mehedinţĭ, prin sentinţa No. 630, an. 1876 aplicând art. 195, 239, 309 şi 310 combinate cu 40, l'a condemnat la inchisoare de cincĭ anĭ şi la amendă de 2000 leĭ.

Nefăcĕnd recurs in casaţiune in contra decisiuniĭ juraţilor, devenită astfel irevocabile. Constantin Moacă a format apel in contra sentinţeĭ Tribunaluluĭ, şi secţ. I, prin decisiunea No. 601, an. 1877 a respins apelul ca nefundat; aşa că, pe lângă ceĭ 10 anĭ de reclusiune, Const. Moacă maĭ are in sarcina sa şi aceştĭ 5 anĭ de inchisoare 1).

Aceasta a doua pedeapsă, pentru fapte anterioare primeĭ, justifică cu prisos reflesiunile ce făceam la inceput. Nu este just in raţiune din punctul de vedere al societăţiĭ, care a determinat pedepsele şi fixat limitele, ca organele socialĭ se maĭ pună in sarcina unuĭ condemnat şi o altă pedeapsă, pentru un delict anterior saŭ pentru orĭ-câte altele, pentru care el scăpase de sub urmărire inaintea condemnăriĭ grave, ce i s'a aplicat pentru faptul cel maĭ important; şi nu este de loc uman a se adăoga această pedeapsă, fie cât de mic, la cea mare, la care este condemnată, numaĭ pentru că infractorele a scăpat vigilenţiĭ şi energieĭ organelor societăţiĭ.

In ipotesa chiar, in care delictele ar fi fost urmărite şi introduse, desbătute şi judecate inaintea juraţilor, şi verdictul lor, afirmativ asupra tutulor punctelor, pedeapsa luĭ Const. Moacă n'ar fi fost in nicĭ intr'un cas maĭ mare de cât reclusiunea de 10 anĭ ce i s'a aplicat. Pentru ce, judecându-se în urmă, poziţiunea condemnatuluĭ s'ar maĭ agrava? In cazul de faţă şi orĭ care aĭ fi punctul de vedere care s'ar lua, starea luĭ Const. Moacă reclama absorbţiunea pedepselor, după regula stabilită de art. 44 codul penal.

Conclusiunea este, că aceasta secundă condemnare de 5 anĭ, trece preste limitele asignate de lege cuantuluĭ pedepselor, şi, din punctul de vedere al principielor, se poate considera ca o *condemnatio post mortem.*

Legea nu opreşte urmărirea unuĭ deliquent pentru un fapt comis de dânsul inaintea uneĭ condemnaţiunĭ. Se zice că această ar pretinde o respectul pentru omnipotenţa eĭ. Consideraţiunea nu mĕ convinge. Negreşit, dacă justiţia sociale nu ar fi de cât numaĭ copia justiţeĭ absolute, care cere pedepsirea fie-căruĭ fapt, şi care poate propune chiar un amendament pentru stergerea art. 40 din cod, — spre a pune atâtea pedepse câte delicte in sarcina celuĭ abătut, — n'aş avea nimic de zis contra aceşteĭ consideraţiunĭ.

Dar, când, justiţia penale este justiţiă umană, mărginită la faptele carĭ lovesc in esistenţa saŭ conservaţiunea societăţeĭ, nu inţeleg cum se poate justifica, in raţiune sociale şi pentru minime delicte, urmărirea din nou saŭ judecata unuĭ deliquent condemnat greŭ?

Vreaŭ să zic că absorbţiunea pedepseĭ celeĭ micĭ in cea mare, este ordonată de acelea-şĭ principie, ale unităţiĭ pedepseĭ in cumul şi in recidivă. Merg maĭ departe încă şi zic: pentru ce această urmărire, in toate casurile, ca să ajungă la resultatul absorbţiuniĭ pedepseĭ? Interesul legeĭ?

Dar ce are a face numaĭ acest interes, când societatea nu poate aplica nicĭ o pedeapsă. Interes al legeĭ va să zică, aci, interes moral, aplicarea comandamentelor eĭ. Insă cum se conciliază majestatea şi puterea legeĭ cu declaraţiunea de neputinţa eĭ constatată de organele socialĭ?

(Va urma.)

---

1) Curţiĭ i se pusese in vedere condemnarea la reclusiune şi i se trămisese şi actele relative insă confusiunea pedepseĭ nu s'a discutat.

BIBLIOGRAFIE

D. Mirescu. — *Aritmetică* cu micĭ deprinderĭ de raţionament cuprinzĕnd peste 1000 exerciţiĭ de calcul şi probleme rezolvate şi enunţate, pentru uzul claselor primare şi I-a secundară. Un vol. in 8o de 163 pag. Preţul 1 l. şi 50 b.

PILULES DE DEHAUT

Acel care cunosc *Hapurile purgative* ale doctorului intrebuinţa indată ce vor avea trebuinţă de curăţenie. Ele nu produc desgust nicĭ slăbiciune, căcĭ, in contra celor-alte curăţenii, acesta nu lucreză bine de cât când este luată cu alimente bune şi băutur intăritore, precum: vin, cafea, ceaĭ. Fie-care 'şi alege ora şi prendul când 'i convine mai bine să le ia, in conformitate cu ocupaţiunile sale. Ostenela purgaţionei fiind pe deplin anulată prin efectul unei hrane bune, ea se póte repeţi pe cât va fi de trebuinţă.

Cutiĭ de 5 şi 2 fr. 50 b. la Paris la doctorul **Dehaut** şi la tóte farmacopeele. Să se cră cu fie-care cutie cărticica de 72 pagine, care conţine instrucţiile in tóte limbele. Să se cră şi manualul in limba francesă doctorului **Dehaut**, volumul de 400 pagine.

Deposit in Bucurescĭ, la farmacia d-luĭ F. W. Zürner, calea Mogoşóieĭ, şi la d-nu Ovessa drogistul.

DOCTORUL BLUMENFELD s'a mutat Calea Moşilor No. 27 vis-a-vis de Pomu-Verde (Tamis.)

Doctor Bernfeld locuiesce Strada Luterană No. 7, vis-à-vis de biserica Calvină.

Societatea Acţionarilor Căilor ferate Române

PUBLICATIUNE

Reintroducerea termenilor regulamentari de

Predare la Timp

şi

Anularea restricţiunilor in Exploatare

Avem onóre a aduce la cunoscinţa onor. Public, că cu incepere de la 12/24 August până la alte dispositiuni se derogă tóte restricţiunile in Exploatare de până acum şi se introduce érăşi termenul de predare la timp conform regalamentelor pentru TÓTE LINIILE cu escepţiunea liniei *Roman-Bacău*.

Direcţiunea de Exploatare.

Bucurescĭ, August 1878.

BIUROU DE INFORMAŢIUNE

Doui tineri bine educaţi caută două Domnişóre plăcute pentru conversaţie care să vorbescă limba francesă séu germană, insă să preferă limba francesă, dintre care una să cunóscă şi la Piano la cas decă nu se póte amândouă.

Cu condiţiune forte avantagióse.

F. BINDER,

Biurou de informaţiune, strada Stavropoleos (Piaţa Constantin Vodă) No. 9.

(785—1)

CASSE DE FER ENGLEZESCI

CU OŢEL

MILNERS' SAFE Comp

LIVERPOOL SI LONDRA

CELE MAI SIGURE

CONTRA FOCULUI SI SPARGEREI.

A se adresa la agenţii noştri generali

Bernh. Hornstein
Moritz Marc Hornstein

Strada Lipscani No. 41 şi 88.

(782—6)

FRANZ GÜNTHER

à la VILLE DE BRUXELES

Podul Mogoşóieĭ No. 16 vis-à-vis de Consulatul Russesc

Recomandă magazinul seŭ asortat in tot-d'a-una fórte bine cu rufăriă de bărbaţĭ şi de dame, gulere, manchete, batiste de lino, olandă şi mătasă, ciorapĭ pentru bărbaţĭ şi dame, flanele fine (crêpe de santé) camisóne, groşette, broderie dantele, cravate de bărbaţĭ şi fe[illegible] cele maĭ noĭ forme şi culorĭ, umbrele de sóre şi de plóie etc. etc. Atrăgênd tot de-o-dată atenţiunea onor. Clientele că din causa crisei am redus fórte mult preţurile.

VÊNDA[illegible]

Sub-semnatul in calitate de [illegible] d-lui Gastner din Pesta, fac c[illegible] ţiua de 1 Septembrie a. c. pe [illegible] voĭ vinde prin licitaţie in Sul[illegible] leasa Strada Mântuleasa No [illegible] D-luĭ I. Langoşĭ; 17 diferite [illegible] elegante sistemul cel maĭ n[illegible] bricele cele maĭ renumite, d[illegible] 16½ pumnĭ, sunt în etate d[illegible] murgĭ, şele englezeşti, hamu[illegible] altele, nedisfăcăndu-se la 1 S[illegible] citaţia va urma la 2 şi 3 Se[illegible] cunoştinţa amatorilor care v[illegible] cureţe se publică acesta de [illegible]

I. O[illegible]

(787—2) Strada Bater[illegible]

HOTEL WI[illegible]

BRASIOV

Sub-semnatul am onóre a [illegible] Onor. Public voiagior, că am l[illegible] acest hotel, şi mĕ vóiŭ sili a [illegible] in privinţa curăţeniei cât şi pre[illegible]

Se găsesc odăĭ de la 60 k[illegible] fiorin.

Cu deosebi[illegible]

Ion Ha[illegible]

antr[illegible]

ROMANE ILUSTRATE

Apare de treĭ orĭ pe septemână: Duminică, Mercurĭ şi Vinerĭ.

No. 1—23 INCLUSIV

conţinând

DOMNUL SCUMP-AMIC

de

Ch. Paul de Kock

se află de vêndare la

TIPOGRAFIA THIEL & WEISS

şi la

toţi debitanţi de diare atât in Bucurescĭ cât şi in districte.

Cu No. 24 a inceput romanul

IOANA

de

GEORGES SAND.

După dorinţa esprimată din maĭ multe părţĭ s'a incepnt cu No. 26 interesantul roman:

MISERABILII LONDREI

DE

PIERRE ZACCONA.

Aceste din urmă două romane se vor publica aşa că câte o fasciculă va conţine urmarea romanului IOANA şi cea-l-altă urmarea romanului MISERABILII.

PHARMACIA LA „SPERANTIA"

26, CALEA MOGOŞOAEI, 26.

DEPOUL MEDICAMEMTELOR FRANCESE.

Obiecte de Cauciuc şi Articole de Toalete. — Asemenea se angajéză a efectua orĭ-ce comande din resortul medical.

BRUS.

Fonderia de Tuciŭ

a lui

E. KEILHAUER

STRADA ISVOR

efectuéda orĭ-ce lucrare de fondăric după modele, desluşirĭ seŭ desemnurĭ date.

Se asigurézā buna esecutare cu materialul cel maĭ bun.

Orĭ-ce comandă pentru conducererea apeĭ, instalarea băilor cu tóte atenansele lor, puţurĭ de curte, pompe pentru diverse trebuinţĭ, stropitorĭ de grădinĭ, ş. c. l. se efectuéda grabnic şi bine la

P. Keilhauer, Strada Isvor No. 59

Asemenea se găsesc tot-d'a-una in deposit: Ţevĭ de vlumb, ţevĭ de fer şi de tucĭ in diferite dimensiunĭ, precum şi bucăţĭ confecţionate de tucĭ pentru diferite construcţiunĭ.

Transmisiunĭ, curele ş. c. l., un mare depositu cu preţurile cele maĭ eftine.

(777—1)

DE VENZARE, Moşia O teni din districtul Teleormanu, plasa Tirgului, in apropiere de Schelele Turnu-Măgurele, Zimnicea şi Giurgiŭ cu 2800 pogóne tóte arabile, pământ de intêia calitate, avênd case marĭ cu opt odăĭ pentru locuit, pivniţă, magazii, pătule şi moră, fiind hotărnicită şi impropietărită fără nicĭ, o prigonire cu nimenĭ, traversată de apa Teleormanului şi Teleormanel, arendată cu 24,000 lei noĭ pe fie-care an. — Doritori de a o cumpăra se pot adresa la d-nu Vasile Porumbaru Strada Sfinţilor No. 4 unde pot vedea planul acesteĭ proprietăţĭ şi de unde va lua cunoştinţe despre preciul şi mijlocul de a merge sa vedă acestă moşie.

(784—6)

De vêndare O trăsură (faeton) uşóră şi puţin intrebuinţată, şi o pereche de caĭ de cincĭ anĭ impreună cu hamurĭ. A se adresa în calea-Şerban Vodă (Podu Beilik) No. 15 de la orele 2—6 postmeridiane.

ANUNCIU IMPORTANT

CEL MAI VECHIU SI RENUMITU MAGASIN

LA STÉUA ALBA

SUB FIRMA

PHILIPP GOLDSTEIN

EN GROS

Strada Carol I No. 5. (Curtea Vechie) vis-à-vis de Sig. Prager

Strada Carol I No. [illegible] (Curtea Vechie) vis-à-vis de Sig. Pra[illegible]

Am onóre a insciinţa pe onor. PT. Public că mi-a sosit pe[illegible] sesonul de iarnă un **bogat asortiment de incălţăminte pentru Bărbaţĭ, Dame şi Copiĭ**, după fasónele cele din urmă, — precum şi un m[illegible] transport de **Cisme lungĭ** de Lak rusesc, de Iucht şi de Vacă, c[illegible] **Mantale de Cauciuc** pentru plóe, prima calitate; asemenea şi **Ga[illegible] de Gumi.**

Sub-semnatul aduc mulţumirile mele onor. PT. Public pentru [illegible] de credere ce a dat menţio atelĭ mele firme de nu interval de 12 [illegible] care până acuma a depus probe suficiente de fina calitate a mărf[illegible] ca şi de eftinătatea preţurilor, sperând că şi de acum inainte, [illegible] bine-voĭ aĭ da concursul seŭ găsind tot-d'a-una atât mărfurĭ fi[illegible] şi fasonate cât şi preţurĭ forte moderate.

Cu tótă stima

PHILIPP GOLDSTEIN.

LA TYPOGRAFIA THIEL & WEISS

PALATUL „DACIA."

şi la tóte librăriile din ţără

se află de vêndare:

METODIA DE CORA NTURALA

drept contrast la

VĂTĂMĂRILE PRACTICEI MEDICALE

Singura şi sigura pază contra morţei premature şi lăngezireĭ cronice de

Aug. Wilh. König.

PREŢUL 2 LEI NUOI.

REGULILE [illegible]

CE TREBUE PĂDI[illegible]

pentru a

AJUNGE LA O BATRANETA IN[illegible]

PREŢUL 50 CENTIM.

MARELE MAGAŞIN DE HAINE CONFECŢIONATE ŞI ARTICOLE DE MODĂ

A LA BELLE

JOSEF

FURNISORUL

20, COLTIUL BULEVARDULUI SI

Face cunoscut onor. Clientele, că i a sosit pentru sesonul cele maĭ moderne, fasóne elegante croite, dupe

Costume complecte de Fantasie
Redingote Hardington
Jaquette Bosphore
Sacco Coupe anglaise
Pardessus Renaissance şi diferite alte fasóne

PREŢURILE CELE

Se primeşte şi comandĭ de tóte felurile de haine care se efectuéda cu mare promptitudine.

JARDINIÈRE

GRUNBAUM

CURTIEI

MOGOSIOAIEI, CASA GRECÊNU, 20

actual UN MARE şi BOGAT asortiment de haine din stofele cele din urmă jurnale de Paris şi Londra.

Cămăşĭ franţuzescĭ, albe şi colorate
Lingerie de tóte felurile
Cravatte Plastron, Régate etc. negre şi colorĭ
Umbrele şi objecte de fantasie
Mânuşĭ şi tóte lucrurile de modă

MAI MODERATE

JOSEF GRÜNBAUM

Furnisorul Curţii, No. 20 Colţul Bulevardului şi Mogoşóieĭ Casele Grecénu.

Tipografia, Thiel & Weiss Palatul „Daciei".